

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Corollarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

vitae tum inter se quoad politicam, & socialem vitam, mediante *Justitiâ Commutativâ* & *Distributivâ*, tum in ordine ad bonum Reipublicæ per *justitiam legalem activâ & passivâ* bene coordinatos. Quia verò in plerisque Regnis Regalis *jurisdictio* respectu vulgi non est pura, sed mixta cum aliquâ vi *dominativâ*, cui præter *subjectionem*, politico regimini *correlativam*, responderi in subditis aliqua *servitutis* ad propriam Domini utilitatem reflexa species, idcirco Apostolus monuit quosque Ecclesiæ sanctæ regimini præfectos, ne dominentur in Clero, sed forma gregis facti, hujus & propriam spirituales utilitatem, & commune Christianæ Reipublicæ bonum intendant.

46.

Sed nunquid tali, quantumvis a vi *dominativâ* depurata *jurisdictio*ni, ut ad Ecclesiæ sanctæ publicum, & cujusque Christi ovium privatum bonum, cum ordine ad Regnum Cælorum tam militans, quam triumphans, efficaciter promovendum, prævalere posset, debuerat Divinitus concedi etiam aliquis gladius potestatis Politicæ quandoque adversariæ *coercitivæ*? Unde à ratione veri prorsus aliena est Neotericorum sententia, unicam in terris architectonicam, ut loquuntur, & autoritativam, jure gladij armatam, soli politico Magistratui competentem potestatem adstruens. Num enim, quia Christus pro se & Petro solvit vestigal, ex hoc arguere fas est, Christum noluisse Ecclesiæ suæ prospectum ex gladij spiritualis eidem concedendi *authoritativâ*, & *coercitivâ* potestate? Audi hæc super re Divum Chrysostrum in *cit. cap. 17. Matth. verba Christi Domini: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum, aut censum; à filiis suis, non ab alienis? ita explicantem: Quod dicit Christus, tale est. Liber quidem ego sum, atque immunis à præstando censu: si enim Reges terræ à filiis suis non accipiunt, sed ab ijs, quos regunt imperio, longè magis liberum me ab hac repetitione esse oportet, qui non terreni cujusdam Regis, sed cælorum Regis filius sum, & Rex. Tabet porò in ore piscis inventum staterem pro se, ac illo (Petro) dari, ne cum illi, cum ipse Petrus allatenus offenderentur. Quæ ergo non protervia Neotericorum, ex illo sacro Evangelij textu, Christi erga Magistratum politicum, & consequenter Ecclesiæ, Apostolorumque *subjectionem* probare nitentium?*

47.

In Veteri etiam Testamento non equidem ex *jure nature*, sed ex lege Divinâ *positivâ* præter Regiam potestatem erat sacerdotium, quod secundum spheram suam minimè *subjiciebatur* *judicio* politici regiminis, sed hoc debebat esse subordinatum Sacerdotij *judicio*, quatenus juxta *Deut. 17. caput* inerat summo Sacerdoti potestas, tali cum *authoritate* in dubijs interpretandi *leges* judiciales, ut ejus sententiæ standum fuerit, debueritque *judex* decretum, seu *judicium* suum huic Sacerdotis sententiæ conformare, reusque *mortis* adeò pronuntiatu fuerit, qui Sacerdote imperio, ac *judicis* decreto, secundum istius sententiam ferendo, noluisse obedire.

48.

Quæ de Salomonis Abiatharem à Sacerdotio deponentis exemplo proferuntur, de ijs erit *responsio inferius*, ubi etiam illius Pon-

tificæ *authoritatis*, quæ Regiæ potestati suæ *pereminentis* spheræ describetur: interea manifestum jam est redditum, Veteris Legis Sacerdotio fuisse *authoritativam* potestatem, gladij etiam *materialis*, juxta illius imperium, manu regiâ *exercendi* *jure* armatam. Talis ergo Ecclesiasticæ in Nova Lege, uti *suprà* dictum, gladius est tum vis *coercitiva* *Matth. 18.* descripta sub *authoritate* ad fidelium usque *Communions* *privationem*, contumaci inferendam, *judicialiter* etiam procedendi: tum potestas ligandi, & solvendi *Quodcumque* *moralitate* ad Regnum cælorum tam militans, quam triumphans *ordinabili* *supervestitum*: inter quæ *moralia* utique est Regiæ quoque potestatis *exercitium*, & applicabilitas *moralis*, cujus proinde, si vi illius Ecclesiasticæ potestatis in Rege aliquo Christiano fiat solutio, quid huic superesse poterit de suæ Regiæ *Majestatis* *jure*?

Corollarium.

EX dictis inferitur; In quantum ex Veteri Testamento argumentari liceat ad Pontificiæ supra Reges potestatis *extensionem* probandam? Difficultatem hic ingerit exemplum Salomonis deponentis summum Sacerdotem Abiatharem; uti habetur *3. Reg. 2.* Quidni ergo, subinferunt Neoterici, par sit in Novo Testamento Regum erga Papam *authoritas*? Hoc expendens Bellarminus *lib. 2. de Romano Pontifice cap. 29.* respondet in primis; negandam esse *paritatem* inter Antiqui, & Novi Testamenti Summos Pontifices. Cum enim in Veteri Testamento *promissiones* tantum temporales fuerint, in Novo autem Testamento sint *spirituales*, ac *æternæ*; uti SS. Patres tradunt: non mirum esse, si in Testamento Veteri summa potestas fuisset *temporalis*, in Novo autem *Fœdere* *spiritualis*.

Deinde in Veteri quoque Testamento Pontificem fuisse Rege majorem, docent Philo de *vidimis*, Theodoretus *q. 1. in Leviticum.* & Procopius in *4. cap. Levit.* quod probatur tum ex *cap. 27. Num.* ubi dicitur, quòd ad verbum Pontificis Eleazari tam Princeps Iosue, quam *populus* ingredi, ac egredi deberet: tum ex *Levit. 4.* ubi quatuor sacrificia instituantur, ex quorum ordine, ac *magnitudine* colligitur *dignitas* personarum, pro quibus fiebant. *Primum* itaque sacrificium erat vituli pro Pontifice: *Secundum* etiam vituli pro toto populo: *Tertium* hirci, adeoque vilius, pro Rege: *Quartum* capræ pro quolibet privato. Quare ad illud Salomonis, Abiatharem summum Sacerdotem deponentis exemplum, esse dicendum, quòd Rex iste, non ut Rex, sed ut *Propheta* & *executor* *Divinæ* *justitiæ* deposuerit Abiatharem, & substituerit Sadochum; siquidem *3. Regum 2.* asseratur Salomon, fecisse hanc *amotionem*; ut impletur *sermo Domini, quem locutus est super Heli in Silo.* Nempe Deus Aaroni primitus, indeque Eleazaro quasi primogenito, ejusque posteris destinaverat Pontificatum, traductum postea ad Heli, qui erat ex Ithamar. Ex quo ergo Dominus fecit super Heli sermonem de Pontificatu ejus *familie*

familia adimendo, & restituendo Eleazari posteritati, de qua erat Sadoch, nec Salomon, nisi ex hoc ad Domini sermonem respectu, fecit hanc commutationem, optimo jure dici potest, non esse factam autoritate Regia, sed ex speciali Dei jussu fuisse ab illo Rege peractam executionem justitiæ, a Domino decretæ.

51. Verum quomodocumque res ista se habeat, hoc est prorsus certum, quod Antiqui Fœderis Summus Sacerdos in his saltem, quæ ex specifico jure, ac mandato Divino incumbant ipsius officio, præeminuisset Regiæ potestati. Inter hæc autem erat, ferre sententiam autoritativam super iudicij veritate, quando de hoc variabatur inter iudices, cui Sacerdotis sententiæ omnino standum fuerat. Et quia eidem Sacerdotio competeat iudicium inter lepram, & lepram, inter causam, & causam, inter sanguinem, & sanguinem; quoad hoc etiam iudicium haud subdebatur, sed præminebat Regi; sicque adeo ex hac autoritate super Ozia Rege leprâ Divinitus tacto, proferebat sententiam separationis, non corporalis duntaxat, sed Civilis quoque, ac politicæ cum amotione à Regni administratione. Quod si ergo indubitata est Sacerdotij Mosaicæ in his, quæ à jure Divino eidem erant commissa, supra Regiam potestatem præminencia, haudquaquam dubitaret licet de Summi Pontificis supra Reges autoritativâ intra Novum Evangelij Fœdus præcellentiâ, in quantum est ipsi commissa super cunctas Christi oves cum virgâ correctoria & coercitiva, potestatem solvendi quodcumque in terris morale, quod ordinabile ad Regnum Cælorum tam militans, quam triumphans.

S. IV.

Articuli præsentis Corollarium finale.

52. EX dictis inferitur; Quam mereatur censuram sententia, Summo Pontifici autoritativam supra Reges Christianos quoad temporalia potestatem denegans? Ex Authore Regalis Sacerdotij cit. lib. 1. in fine §. 9. alias jam proferebamus: cum quaeritur, an Summus Pontifex in Reges, ac Regna temporalem habeat potestatem? Absolutè respondendi posse, nullam habere: cum enim hæc potestas sit indirecta, subsidiaria, per accidens, ac extraordinaria, non denominare subiectum, quod tale dicitur ab ijs, quæ plerumque, non verò, quæ raro accidunt. Per Leg. 3. & 4. ff. De LL. Et in hoc sensu locutum esse Innocentium III. in Cap. Per venerabilem. Qui filij sint legitimi. & Cap. Novit. De iudicij. Ubi absolutè Summus Pontifex negat, sibi esse potestatem temporalem in Reges Gallicæ: eaque si uteretur, indebitam, & usurpatam fore.

53. Nunquid verò, si quaestio sit; An Ecclesiæ potestas protendantur super temporalia? Respondere oportet, Summi Pontificis erga temporalia, ac iura Regia, in temporalium censu haberi solita, esse solummodò indirectam, subsidiariam, per accidens, ac extraordinariam. Si er-

go potestas huiusmodi non denominat subiectum; ergo æquè poterit absolutè negari, Summo Pontifici competere potestatem in temporalia; atque adeo iura Regia, utpote ut sic temporalitatem præferentia. Neque deest ratio, quia denominatio sequitur formam, non id, quod est materiale. Atqui Bona temporalia, ac Regiæ iura sæcularia formaliter ut sic non subduntur Pontificiæ potestati, sed materialiter duntaxat, sub altiori scilicet, quibus substernuntur, formalitate moralitatis in Regnum Cælorum ordinabilis. Hæc autem moralitas est quid spirituale, respiciens in proprio suo subiecto salutem æternam, ac respectu Ecclesiæ publicum huius; atque sanctæ Religionis Bonum, Dei que cultum, quæ non mero naturali lumini commensuratum, sed quæ fidei lumini proportionatum: Quia igitur denominatio fit à formali; non verò à materiali; an non, sicuti absolutè dici potest, nullam esse potestatem temporalem Summo Pontifici in Reges, sed spirituales duntaxat, sic pariter negare licebit, Pontificiam potestatem protendi super Regum bona temporalia, seu iura Regia, quæ secundum naturam tuam spectata, sunt sæcularia.

54. Quo tamen minimè obstante, quis Catholicorum infictari ausit, Regis Christiani iura etiam politica, seu sæcularia, cum ipsius personâ ad statum supernaturalem elevata, non lubesse moralitati in Regnum Cælorum ordinabilis? Hoc negare, foret profectò indignissimum Rege Christianissimo. Nunquid verò iura Regiæ, quantumvis sæcularia, quatenus moralitate in Regnum Cælorum ordinabilia sunt supervestita, superinduant formalitatem; sub quâ Regni Cælorum Summo Pontifici conceditis clavibus subiaceant? Hoc negare, foret perinde; ac negare, ijs clavibus lubesse quodcumque hominis Christiani, seu ovis Christi, morale in Regnum Cælorum ordinabile. An non verò istud pugnaret cum apertis Christi Domini verbis Matth. 16. claves Regni Cælorum eatenus exponentis, ut Quodcumque in vi istarum Clavium à Petro, ejusque successore erit in terris solutum; pro soluto habendum esset etiam in cælo? Nunquid verò istud Quodcumque per Summi Pontificis potestatem in terris solubile complectitur temporalia, ac Regia, seu politica quæ sæcularia iura? Neutiquam. An igitur istud Quodcumque in terris per Ecclesiæ Claves solubile admittit aliquam exceptionem? At hoc dicere, foret, universalitatem illius Tô Quodcumque contra disertum Christi verbum è medio tollere. Illius igitur vocis Tô Quodcumque universalitas nullam quidem admittit exceptionem, sed explicationem Christi verbo consentaneam. Nunquid enim istud Quodcumque in terris per Vicariam Christi potestatem solubile ex Christi Domini institutione habet ut sic relationem ad Cælorum Regnum, seu militans, seu triumphans? Nonne verò huius relationis ordo importat moralitatem status supernaturali commensurabilem, de cuius naturâ est, esse ordinabilem in Regnum Cælorum tum triumphans, tum militans? Nunquid autem istius ad Regnum Cælorum ordinabilitatis moralitas radicatur tum in fide, per quam sumus mem-